

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 65/2567

ศาลปกครองระยอง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดชลบุรี ศาลผู้รับความเห็น นางสาว ก. ผู้ฟ้องคดี เทศบาลเมืองอ่างศิลา ผู้ถูกฟ้องคดี

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ นางสาว ก. ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องเทศบาลเมืองอ่างศิลา ผู้ถูกฟ้องคดี อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ที่ดินตามโฉนดที่ดินจำนวน 2 แปลง ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำละเมิดก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กกรุล้าเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหาย หากไม่มีการชดเชยหรือเยียวยาความเสียหาย ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและปรับปรุงที่ดินของผู้ฟ้องคดีให้มีสภาพเดิม ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า เจ้าของเดิมได้ยกที่ดินบางส่วนที่ติดกับทางสาธารณะให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ซึ่งประชาชนได้ใช้สัญจรไปมาเป็นเวลานาน ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้กระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองระยองพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้มีประเด็นหลักที่จะต้องวินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีสร้างถนนคอนกรีตรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ โดยมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ที่ดินส่วนที่พิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นทางสาธารณประโยชน์ ซึ่งทั้งสองประเด็นมีความเกี่ยวพันกัน แม้ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อน จะต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินของคู่กรณีก่อนก็ตาม คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดชลบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาท โดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 มิได้กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สิน และแม้การฟ้องคดีนี้จะเป็นการเรียกร้องค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำละเมิดในที่ดิน แต่ศาลจำต้องพิจารณาถึงกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทว่าเป็นของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเป็นหลัก ดังนั้น คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการพิจารณาแล้ว แม้เทศบาลเมืองอ่างศิลา ผู้ถูกฟ้องคดี จะเป็นหน่วยงานทางปกครองตามบทนิยามในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 และมีหน้าที่ในการจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ ตามมาตรา 53 (1) ประกอบมาตรา 50 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ก็ตาม แต่การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีโดยอ้างเหตุว่ากระทำละเมิดก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กกรุล้าเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า เจ้าของเดิมได้ยกที่ดินบางส่วนที่ติดกับทางสาธารณะให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ซึ่งประชาชนได้ใช้สัญจรไปมาเป็นเวลานาน ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้กระทำละเมิด ดังนั้น การที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่จึงเป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสถานะของที่ดินพิพาทว่าเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดี

เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงมีความมุ่งหมายที่จะให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/65/2567>